

Nachádzame sa na mieste zvanom Machnajim, v 2 Samuelovej 17:27. Tu uteká Dávid pred svojím vlastným synom Absalomom. Hospodin mu posla anjelskú pomoc, tak ako pred rokmi na tomto mieste poslal anjelov na pomoc Jákobovi, ktorý uteká pred svojím strýkom Lábanom v ústrety ešte väčšiemu nebezpečenstvu – svojmu bratovi Ezauovi (Gen 32:1).

Pomoc Dávidovi prichádza v nelogický čas; tí, ktorí mu pomáhajú, nemajú vidinu odmeny od kráľa, ten je na tom tak zle, ako nebol ani za čias prenasledovania Saulom.

Traja anjeli pomocníci:

1. Šobi, syn Náchašov, z Rabby synov Ammonových

Amón bol krutým nepriateľom Izraela. Náchaš bol kráľ Amóncov. Jeho meno znamená had – stelesnenie satana, odporcu Božieho stvorenia.

Kráľ Chanún bol pravdepodobne Šobiho brat (synovia Náchašovi). Po nástupe k moci chcel Dávid oplatiť milosť kráľovi Amóncom za to, že ho prichýlil k sebe počas prenasledovania Saulom. Chanún (=milostivý) však ako had otáča Dávidovu milosť a podozrieva ho z ľsti a potupí Dávidových vyslancov pokoja (2Sam 10).

Tento odpor voči Dávidovi viedol k vojne, Ammónci si najali 4 vojská Sýrčanov (Aram) v počte 32 tisíc pešiakov. Keď však Joáb vytiahol proti Aramu (jeho brat Abišaj viedol druhú časť vojska proti Amóncom), Aram sa dal na útek a Amónci sa stiahli. Vojna pokračovala neskôr útokom Aramu v ešte väčšom počte; Joábovo vojsko ich porazilo – 700 vozov a 40 tisíc jazdcov padlo! Výsledkom bolo poddanie sa Aramu Dávidovmu kráľovstvu a podrobenie si Rabby (sídla kráľa Amónu). Vtedy bol zrejme nahradený kráľ Chanún jeho bratom Šobim. Šobi znamená *otrokár*, ten, kto vedie do zajatia.

2. Machir, syn Ammielov, z Ló-debara

Tento bohatý farmár (jeho meno znamená *obchodník, predavač, syn Božieho ľudu* (Ammiel)) sa staral o Mefibóšeta, ochrnutého syna Dávidovho priateľa Jonatána po tom, ako bol pred ním zavraždený jeho strýko Iš-bošet, syn Saula. Je symbolom lojality voči kráľovskej rodine aj vtedy, keď upadne do nepriazne.

3. Barzillaj Gileádsky z Rogelíma

Jeho meno znamená (muž) so srdcom z ocele (železa). Ako bohatý muž sa stáva nečakanou vzpruhou pre Dávida v čase najhoršieho úpadku, aký kedy zažil.

Marek 4:26-29 A vravel: **S kráľovstvom Božím je to tak, ako keby človek hodil semä na zem**

27 a spával by a vstával vodne i v noci, a semä by vzhádzalo a rástlo, že sám nevie ako;
28 lebo zem donáša úrodu sama od seba, najprv bylinu, potom klas a potom plné ovocie v klase.
29 A keď dozreje plod, hneď pošle srp, lebo sa dostanovila žatva.

Matúš 13:31-33 A zase iné podobenstvo im predložil a povedal: **Nebeské kráľovstvo je podobné horčičnému zrnu**, ktoré vzal človek a zasial na svojom poli,

32 ktoré zrno je menšie od všetkých takých semien, ale keď vzrastie, je väčšie ako zeliny a býva z neho strom, takže prichádzajú nebeskí vtáci a robia si hniezda na jeho vetvách.

33 A ešte iné podobenstvo im rozprával: **Nebeské kráľovstvo je podobné kvasu**, ktorý vzala žena a zarobila do troch mierok múky, až všetko skyslo.

Lukáš 6:38 **Dávajte, a bude vám dané**, dobrú mieru natlačenú, utrasenú a presypanú, a takú dajú do vášho lona, lebo tou istou mierou, ktorou meriate, bude vám tiež odmerané.

Všetko funguje na princípe siatia a žatia, aj vzťahy.
Všetko má tendenciu rásť, nielen dobré veci, ale aj zlé.
Božie dobré veci sú zasiate, rastú a dozrievajú vo svoj čas.
Rovnako však aj to zlé semeno, ktoré seje nepriateľ, rastie a nabera na sile.
Malý zlý oheň má moc zapáliť obrovské davy.

Chanúnovo prekrúcanie dobrých postojov Dávida viedlo k hroznej vojne. Zavliecť do nej sa nechalo desaťtisíce ľudí. Koreňom bola historická nenávisť voči Izraelu, hlboké veci srdca a ducha, ktoré vie ten Zlý zneužiť. Všetci končili ako porazení; mnohí mŕtvi, zmrzačení; ich zem podrobená.

Absalomova horkosť a pocit nadradenosti („ja to viem lepšie“) cielene zapalovala Izraela min. 4 roky. Doslova obracal srdce Izraela od Dávida k sebe a „ukradol ho“ (2 Samuel 15:6). Oheň zapálil doslova celého Izraela a vovliekol ho do devastačnej vojny.

Prečo sa ľudia nechajú viesť takýmito ľuďmi? Séla.

Na druhej strane však **Božie dobré veci** niekedy vyrastajú a donesú úrodu z úplne načakaných zdrojov a v nečakaný čas. **Chanún**, ktorý mal byť milostivý, bol ako jeho otec, *Had*. A **Šobi** (*ten, ktorý vedie do zajatia*) poskytol Dávidovi anjelskú pomoc v najťažší čas jeho života. Prečo? Pre milosť zasiatu dávno. Pre nelogické pôsobenie Božieho Ducha v srdci človeka, ktoré dokáže otočiť na správne cesty aj v prostredí totálne prevrátenosti (*Had* – krúti, Leviatan prekrúca, otáča naopak a útočí obviňujúc z útoku a zodpovednosti zaň obeť. V **Šobiho** srdci sa upevnilo niečo nečakané, Božie a spravodlivé.

Absalom mal byť podľa Božej spravodlivosti *Otcom pokoja* (Abišalom). Bol však vo výsledku otcom vzbury, vojny voči Božej autorite a nakoniec deštrukcie tých, ktorí sa ním nechali zviest'.

Dávid sial do vzťahov spravodlivosť a viac, milosrdenstvo a milosť. Podľa prísahy jeho milovanému priateľovi Jonatánovi sa snažil urobiť dobré jeho pozostalým. Cielene ich vyhľadával, aby ich pozdvihol a požehnal. Chromého Jonatánovho syna Mefibóšeta posadil medzi svojich synov na celý jeho život. Celý majetok jeho starého otca Saula mu vrátil a prikázal domu sluhovi Cibovi, aby ho spravoval a výnos donášal Mefibóšetovi. Tu nastalo aj spomínané spojenie s Machirom, synom Ammielovým. Ten prichýlil sirotu Mefibóšeta a zaopatroval ho, aj keď z toho nemal nič. Zasiate dobro sa Dávidovi vracia v najkritickejší čas pri Machnajíme, kde sme celý príbeh začali.

Investícia (dlhodobé siatie) do vzťahov sa oplatí. Hlavne tam, kde to nedáva zmysel a bežne to ľudia nerobia. Vzťahy sa dajú čistiť (ako zašpinený most), dajú sa naprávať a posilňovať.

Ak nesejeme (dobré), nezožneme.

Ak nedá(va)me, nedostaneme.

Ak spolupracujeme s princípmi Kráľovstva Božieho a rozumejúc jednáme podľa nich, všetko dobré Božie, čo zasejeme, narastie a donesie úrodu v pravý, často nečakaný čas.

[Kazateľ 11:1](#) Púšťaj svoj chlieb po vode, lebo po mnohých dňoch ho nájdeš.